

[Nørskov.]

det rette Samarbejde i Gang mellem Befolkningen i Himmerland og de danske Statsbaner.

Jeg ønsker dernæst at sige et Par Ord om Landbrugets økonomiske Stilling i Øjeblikket. Man hører ofte den Paastand fremsat, at nu er Priserne paa Landbrugets Produkter steget saa meget, at Landbrugs-krisen maa være forbi, men det er desværre ingenlunde Tilfældet. Der er endnu langt igen, før der er tilvejebragt Rentabilitet i dette vort Lands Hovederhverv. At Stillingen er saadan, kan alle praktiske Landmænd sikkert hurtigt blive enige om. Et talende Vidnesbyrd herom er en Artikel i Bladet „Tidens Stemme“ for 30. September af den kendte radikale Gaardejer Laurs Laursen om Landbrugets Gældssanering, hvori han siger — med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg gerne fremsføre et kort Citat —:

„Her skal derfor kun kort konstateres det sørgelige Faktum, at Landbrugets Indtægter og Indtægtsmuligheder stadig staar i afgjort Misforhold til Udgifterne. Salgspriserne er steget ikke ubetydeligt, men Udgifterne til Renter, Skatter, Folkeløn, Maskiner og Købmandsvarer er steget tilsvarende, hvorved den gode Virkning er udeblevet.“

Det er en rigtig Bedømmelse af Stillingen, og med den lille Høst og de nedskaarne Baconkontingenter vil det kommende Aar blive meget svært for Landbrugerhvervet, ja, for vort Lands magre Egne vil det kommende Aar sikkert blive det vanskeligste at komme over siden Krisens Indtræden, idet Høsten her var meget daarlig, ja, nærmest maa betegnes med Ordet Misvækst. Det er ligefrem uhyggeligt at aflægge Besøg i de mere end halvtomme Lader paa disse Egne. Her kom Regnen for sent til, at Kornafgrøderne kunde drage Nytte heraf. Paa de allerdaarligste Jorder, hvor Afgrøderne var ganske afsvedet, maatte man tøjre dem op, andre Steder slog man Vaarsæden af med Slaamaskinerne, rev den sammen med Hesteriven og bjærgede den som Hø. Hvor det lykkedes at binde Vaarsæden, var det kun med det største Besvær, idet den mange Steder ikke var over et Kvarter høj.

En saadan ussel Høst bringer et stort Tab, Kunstgødningen har saaledes intet Udslag givet, men skal dog betales. Den lille Høst har nødvendiggjort, at mange Landmænd har maattet sælge bort ud over det sædvanlige baade af Heste og Kreaturer, og det har som Følge af det store

Udbud været til vigende Priser. Paa de omtalte magre Egne maa Folk ikke alene købe meget Krafftfoeder for dog ikke at skulle give Afkald paa en alt for stor Del af deres Besætninger, men mange bliver ogsaa nødsaget til at købe Sædekorn.

Der rejser sig saaledes mange Spørgsmaal paa Grund af Landbrugserhvervets økonomiske Stilling og den daarlige Høst, som det er af største Vigtighed, at Regeringen har sin Opmærksomhed henvendt paa. Flere Spørgsmaal denne Sag vedrørende blev fremdraget paa De jyske Landboforeningers Delegeretmøde forleden i Aarhus. Jeg skal saaledes nævne, at Formanden paapegede Vanskeligheden ved Høstpantebrevens Indfrielse, hvor Misvækst har gjort en saadan Indfrielse næsten umulig. Jens Nielsen fra Godballe bad Landboforeningerne henstille til den højtærede Landbrugsminister at give Folk Adgang til at faa Lyng fra Statens Heder til Vinterfoder for Kreaturerne, idet det vil være en Hjælp for de Beboere, hvis Ejendomme ligger i Nærheden af Hederne, til at komme over Vanskelighederne. En Hjælp for disse særligt tungt ramte Egne vilde det ogsaa være, hvis der kunde tilføres dem Halm fra de bedre Egne uden alt for store Bekostninger. Der ligger her en Opgave for Statsbanerne ved at nedsætte Fragten paa Halmen.

I denne Forbindelse er det klart og maa siges, at mange Landmænd vil faa deres Terminsvanskeligheder stærkt forøget, hvorfor det vil være naturligt at henvende saavel Pengeinstitutternes som Statens Opmærksomhed paa, at den lempeiligste Form for Ydelsernes Erlægning er paakrævet.

Mit Partis Formand har omtalt Ejendomsskatternes Stigning og paavist, hvor nødvendigt det er, at der her sker Lettelser. Da jeg er ganske enig med ham, skal jeg ikke opholde mig herved, men kun nævne, at det Forlydende har bredt sig, at der tilsigtes en generel Forhøjelse af Ejendommenes Værdiansættelser ved den Vurdering til Ejendomsskyld, som nu finder Sted. Jeg vil haabe, at dette Forlydende ikke er rigtigt, thi saa vidt jeg ved, giver Ejendommenes Salgspris intet Grundlag herfor og Landbrugets Forrentningsprocent i Aarene siden sidste Vurdering heller ikke.

De af mig her fremførte Spørgsmaal, som har Forbindelse med Landbrugserhvervets økonomiske Stilling og den daarlige Høst, særlig i vort Lands magre Egne, beder jeg den høje Regering tage op til velvillig Overvejelse og Løsning. Efter min Mening er det bydende nødvendigt, at de